

De expensis, & meliorationibus.

los, & leges Partitæ cum de naturalib⁹ lo-
quuntur, de his sunt intelligendæ, vt fi-
lius enim naturalis dicatur, debet adesse
quoddam veluti e mentituræ matrimo-
nium. dict. l. 2. & ibi gloss. noua & vetus.
Spurios autem iura partitæ & ciuilia vo-
cant, vulgo quesitos sine patre, vel de for-
nicio, vt inquit lex nostra, licet hoc iure
Canonum, & Hispano immutatum sit,
de quo proxime agemus. Hos itaq; spu-
rios ius ciuile non agnoscit, & debilitata
in eisdem iura naturæ arbitratur respectu
patris, ideoque à patre ali non patitur.
quia paterna iura nulla in hac sobole es-
se arbitratur. di. l. 3. tit. 14. par. 4. ad fi. ibi.

*E de mas tal fijo como esta non deve
partir los bienes del padre, ni es el pa-
dre tenuto de criarle si non quisiere.*

l. 5. titu. 19. par. 4. * Ex quibus vides quæ
perperam sentiât qui existimant his quo-
que spurij deberi alimenta iure naturæ.
Decius consilio. 611. num. 5. Paleotus de
nothis & spurij. cap. 48. num. 3. Lancilo-
tus Gallie de statuto Alexandria. que-
stio. 6. num. 43. tomo. 2. tractatum. * At
verò à matre. quam certam esse nouit,
quamuis spurium more pecudum tamē
ali ius ciuile patitur, idq; statutum est in
dict. authent. ex complexu. C. de incest.
nupt. Ob idque talis spurius reputatur le-
gibus odiosus in authen. de trionte & se-
miss. §. si autem. Bar. in. l. 2. num. 4. ff. de
his qui sunt sui vel alieni iuris, nec est de
domo, nec de familia, nec de agnatione,
neque de cognatione patris. Bartol. per
text. ibi in. l. pronūtiato. §. familie. nu. 1.
ff. de verbo. signifi. Bald. in. l. ex libera. in
principio. C. de suis & legitimis hæredi-
bus. §. vulgo. Insti. de successione cogna-
torum. auth. quibus modis naturalis, effi-
ciant sui. §. si verò effusa. Ob idque rectè
concludit Ludouicus Molin. lib. 1. cap. 4,
num. 45. ad maioratum & fideicommis-
sum non admitti spurios. Alciat. in d. §.
familie. l. ass. in. l. fin. C. de verbo. signifi.

num. 13. & 14. Tiraquellus de Nobilitat.
c. 15. nu. 12. Ang. & Alexan. in. l. ex facto.
§. si quis rogatus. ff. ad Trebel. immo nec
arma, nec insignia portant parentum.
Bar. in tract. de insignibus & armis. Guil-
lelmus Benedictus in c. Rainuntius. ver-
bo, Rainuntius de Clera. num. 35. Guido
Papa decisione. 580. idque relatis alijs re-
soluit Molina. vbi supra. num. 46. & 47.
atque odium hoc procedit à iure naturæ
vt statim videbimus, interim illud admo-
nemus spurios hodie verissimè dici con-
presos in d. auth. ex complexu, antiquio-
enim iure partitarum & ciuili, nemo p̄re-
sumebatur legitimus, nec naturalis, quia
in vtrisque intercedit plurimum facti, in
illis solennitas nuptiarum, in his accepta-
tio concubinæ & retentio ipsius in forma
quadam efficti matrimonij, ideoque qui
se dicit legitimum probare debet. Alcia.
regul. 3. p̄sumpt. 1. num. 12. l. ass. in. l. nec
professio. C. de testam. Deci. consi. 54. D.
Didacus de Covarru. in. 4. par. 2. §. 3. nu. 1.
neq; item p̄sumebatur naturalis, quia
debebat probare, matrem suam acceptā
pro concubina, & solam domi à patre re-
tentam publicè iuxta. d. l. 1. tit. 14. par. 4.
solennitas enim requisita vt filius dicere-
tur naturalis prolixior est, quam vt legiti-
mus dici possit. l. 3. ff. de concubinis. & ita
tenet Speculator. in tit. de successione ab
intestato. §. 1. versi. nunc. de naturalium.
Ioannes Andreas in rubr. qui filij sint le-
gitimi in additione ad Speculato. in prin-
cipio. Abb. in cap. per venerabilem. qui
filij sint legitimi. Ioannes Baptista de San-
cto Seuerino in authen. si qua illustis. C.
ad orfician. in principio. Bald. in. l. fin. C.
de naturalibus lib. Nicolaus Vvaldis in
tracta. de successione ab intestato. col. 2.
verb. secundum membrum. Ang. in. §. ff.
na. Insti. de nuptijs. P̄pos. in. c. lator qui
filij sint legitimi. Stephanus Bertrandus.
consi. 26. nu. 5. vnde filij quos isti domini
quotidie suscipiunt ex seruitricibus suis
sunt spurij. Bal. in. l. eam quam. C. de fidei-

comæ